

APROBATÎn ședința Biroului permanent al
Camerei DeputațilorParlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 519 din 13.06.2008



în data de 17.06.2008

519

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**Grupul Român al Uniunii Interparlamentare**26 mai 2008
Nr. XLI/ 96**INFORMARE****privind participarea delegației GRUI****la cea de-a 118-a Adunare a Uniunii Interparlamentare și reuniunile asociate****- Cape Town, Republica Africa de Sud, 12 - 18 aprilie 2008 -**

Sesiunea de primăvară a UIP (cea de-a 118-a Adunare și reuniunile asociate) a avut loc la Cape Town, în perioada 12 - 18 aprilie a.c., la invitația Grupului Interparlamentar al Republicii Africa de Sud. Au participat: delegații ale grupurilor naționale din 128 de țări; delegații din partea membrilor asociați (Parlamentul Andin, Adunarea Legislativă Est-Africană, Parlamentul Latino-American, Parlamentul Comunității Economice a Statelor din Africa de Vest); observatori din partea: Palestinei; unor agenții și programe din sistemul Națiunilor Unite (UNDESA, UNAIDS, PNUD, UNIDO, UNODC, UNICEF, FAO, OIM, UNESCO, UNHCR, UNICEF s.a.); Ligii Arabe; a unor rețele și adunări interparlamentare (Uniunea Parlamentară Africană, Adunarea UEO, Adunarea Inter-Parlamentară a Ortodoxiei, Uniunea Interparlamentară Arabă, Adunarea Parlamentară a CSI, Parlamentarii Europei pentru Africa, Parlamentul Pan-African s.a.).

Din delegația GRUI, condusă de dl. senator **Ion Solcanu**, Președintele Grupului, membru al Consiliului Director al UIP, au făcut parte: dl. deputat **Anghel Stanciu**, vicepreședinte al GRUI, membru al Consiliului Director al UIP; dna. senator **Paula Ivănescu**, secretar al Biroului Executiv al GRUI, membră a Consiliului Director al UIP; dna. deputat **Doina Drețcanu**, dnii. deputați **Ioan Stan** și **Costache Mircea**, dl. senator **Gheorghe Vergil Șerbu**, membri ai Comitetului Director al GRUI, precum și dl. senator **Gyorgy Frunda**. La lucrările ASGP au participat secretarii generali ai celor două Camere, dl. **Dan Constantin Vasiliu** (Senat) și dl. **Titu Gheorghiof** (Camera Deputaților). Din delegație au mai făcut parte membri ai staff-ului tehnic din cele două Camere.

Adunarea UIP a fost deschisă oficial de Președintele țării gazdă, domnul Thabo Mbeki. La ceremonia inaugurală au mai luat cuvântul: dna. Baleka Mbeke, președinta Adunării Naționale; dna. A.R. Migiro, vice secretar general al ONU; dna. Katri Komi, vicepreședintă în exercițiu a Comitetului Executiv al UIP. Participanților le-a fost prezentat și un mesaj video din partea domnului Nelson Mandela, fost președinte al Republicii Africa de Sud.

În alocuțiunea sa, Președintele Thabo Mbeki s-a referit la marile probleme cu care se confruntă continentul african, a exemplificat prin creșterea prețului cerealelor (de peste 30% la grâu și porumb), care „pune în pericol pacea și securitatea și împiedică dezvoltarea țărilor celor mai sărace” și și-a exprimat surprinderea că „nu a fost convocat imediat Consiliul de Securitate”. A arătat că, în conformitate cu un raport recent privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), reducerea sărăciei este un demers dificil, datorită lipsei resurselor financiare și a voinței politice manifeste. Sărăcia poate fi combătută numai prin transferuri efective de resurse, dar în epoca globalizării acestea nu se pot realiza automat, iar forțele pieței nu sunt suficiente. Factorii decizionali trebuie să conștientizeze faptul că „sărăcia reprezintă un defect structural în orice societate și nici o societate nu se poate proteja de consecințele ei”.

Reprezentanta ONU a trecut în revistă progresele înregistrate la nivel mondial în sprijinul ODM, cu accent pe situația din Africa și a prezentat două inițiative în materie ale secretarului general al Națiunilor Unite: constituirea Grupului african de monitorizare pentru ODM, care a pus la punct un set de măsuri destinate promovării ODM în Africa și contracarării

impactului negativ al creșterii prețului la alimente; convocarea unei reuniuni la cel mai înalt nivel dedicată ODM, în luna septembrie a.c., la sediul Națiunilor Unite din New York.

I. CONSILIUL DIRECTOR

Consiliul s-a reunit în zilele de 14 și 18 aprilie, pentru a adopta o serie de decizii privind componența, programele și politicile organizației.

Consiliul a aprobat: **afilierea** la UIP a Adunării Naționale din **Lesotho** și a Parlamentului Național din **Timorul de Est**; **reafilierea** Consiliului Reprezentanților din Irak și a Parlamentului din **Mauritania**; **suspendarea** calității de membru pentru parlamentul din **Bangladesh**, care nu mai funcționează în prezent ca urmare a declarării stării de urgență în această țară; acordarea statutului de **membru asociat** Comitetului Parlamentar al **Uniunii Economice și Monetare din Africa de Vest**; acordarea statutului de **observator** pentru **Human Rights Watch**.

Totodată, Consiliul a **decis să demareze procedurile pentru acordarea calității de membru pentru Palestina** (actualmente, membru asociat) și, în acest scop, a solicitat Comitetului Executiv să elaboreze și să transmită de urgență membrilor UIP propuneri de amendare a Statutului Uniunii, care să fie adoptate la următoarea sesiune (octombrie 2008, Geneva).

Consiliul a luat notă de **raportul anual pe 2007 al Secretarului general** al UIP, de **rezultatele reuniunilor și conferințelor specializate** ale UIP, din ultimele 6 luni, inclusiv cea de-a patra Reuniune a Femeilor Președinte de Parlament, organizată în marja celei de-a 118-a Adunări, pe tema „Combaterea sărăciei: investiția în femei”, precum și de activitatea diferitelor organe plenare și specializate ale Uniunii.

La propunerea Comitetului UIP pentru drepturile omului ale parlamentarilor, Consiliul a adoptat un set de **rezoluții privind cazuri de încălcare a drepturilor omului ale unor parlamentari** din: Afganistan, Bangladesh, Belarus, Burundi, Columbia, Ecuador, Egipt, Eritreea, Filipine, Honduras, Liban, Malaezia, Mongolia, Myanmar, Pakistan, Palestina/Israel, Ruanda, Sri Lanka, Turcia, Zimbabwe.

În ceea ce privește **cooperarea UIP-ONU**, Consiliul:

- a examinat activitățile desfășurate în acest cadru, între care: distribuirea rezoluțiilor și a altor documente ale UIP în cadrul Adunării Generale; discursuri și rapoarte privind poziția și activitățile UIP, prezentate în Adunarea Generală și în organele sale subsidiare; participarea UIP la negocieri și consultări ale ONU pe problematica democrațiilor noi și restaurate, a cooperării pentru dezvoltare, a situației din țările cel mai puțin dezvoltate; audierile parlamentare anuale la ONU, având ca temă statul de drept în relațiile internaționale; cooperarea dintre UIP și Comisia ONU pentru Construcția Păcii; editarea Ghidurilor destinate parlamentarilor, despre Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, violența împotriva copiilor și, respectiv, HIV/SIDA; inițiativele comune UIP-PNUD în domeniile consolidării instituției parlamentare, combaterii sărăciei, energiei și biodiversității; reuniunile parlamentare ale UIP din marja Forumului OIM pentru Munca Decentă, Forumului Public al OMC, Forumului de la Viena privind traficul de persoane ș.a.
- a recomandat insistent parlamentelor membre să se implice în procesul de adoptare, de către Adunarea Generală a ONU, a rezoluției privind cooperarea dintre Națiunile Unite și UIP (următoarea rezoluție pe această temă va fi inclusă pe agenda celei de-a 62-a sesiuni a Adunării Generale, care va începe în luna septembrie a.c.) și să fie reprezentate în delegațiile naționale ale țărilor lor la evenimentele ONU;
- a luat notă de activitatea Grupului consultativ al Comisiei UIP pentru problematica Națiunilor Unite și îndeosebi de recomandările oficialilor ONU cu privire la direcțiile și domeniile în care este necesară o implicare parlamentară sporită: soluționarea catastrofei umanitare din Sudan/Darfur; implementarea Strategiei ONU de luptă împotriva terorismului; reforma Națiunilor Unite. Au fost stabilite modalitățile de lucru ale Grupului consultativ (care a funcționat până acum pe baze informale) și obiectivele lui prioritare: implementarea recomandărilor din Raportul privind coerența de ansamblu

a sistemului ONU; operațiunile ONU de construcție a păcii; stadiul realizării ODM; bugetul Națiunilor Unite - surse și destinații; finanțarea pentru dezvoltare; drepturile omului - stadiul ratificării și aplicării principalelor instrumente internaționale și funcționarea Consiliului pentru Drepturile Omului.

Consiliul a decis transmiterea unui **mesaj parlamentar în atenția participanților la cea de-a 12-a sesiune a Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare** (UNCTAD XII, Accra, 20-25 aprilie 2008). Documentul: recomandă acordarea unei atenții prioritare dificultăților în materie de dezvoltare cu care se confruntă continentul african; evidențiază rolul special ce revine UNCTAD în soluționarea provocărilor emergente, precum Impactul creșterii prețului energiei sau schimbările climatice; invită UNCTAD să-și consolideze poziția de punct focal al ONU pentru abordarea comerțului și investițiilor din perspectiva dezvoltării; subliniază că dezvoltarea și democrația „sunt cele două fețe ale aceleiași monede” și că este necesar ca toți oamenii să fie reprezentanți în mod echitabil în procesul decizional la nivel național și internațional; reiterează angajamentul parlamentarilor de a contribui la transpunerea în practică a rezultatelor UNCTAD XII și de a dezvolta cooperarea dintre parlamentele naționale și UNCTAD, prin intermediul UIP, în spiritul Declarației Mileniului.

În contextul activităților UIP destinate consolidării parlamentelor și democrației, **Consiliul a recomandat parlamentelor naționale membre organizarea, în ziua de 15 septembrie 2008 sau în preajma acestei date, a unei manifestări prin care să marcheze Ziua Internațională a Democrației** (dezbateri axată pe modalitățile de perfecționare a activității parlamentului și a procesului politic; ziua porților deschise; evaluarea progreselor naționale în transpunerea în practică a angajamentelor internaționale în domeniul democrației și al drepturilor omului; adoptarea unei declarații; sesiune comună a două sau mai multor parlamente, pe o temă de interes comun din domeniul democrației). Ziua Internațională a Democrației va fi marcată și de UIP, la sediul său din Geneva.

A fost stabilit **programul activităților UIP până la sfârșitul acestui an**, dintre care le menționăm pe cele de interes pentru GRUI: *Dezbateri parlamentare pe problematica HIV/SIDA* (New York, iunie) și *Panelul parlamentar cu ocazia celei de-a XVII-a Conferințe privind HIV/SIDA* (Mexico City, august); *Reuniunea parlamentară din marja Forumului privind calitatea și eficiența asistenței pentru dezvoltare* (Roma, iunie); *Al 8-lea seminar al parlamentarilor și experților parlamentari* (Oxfordshire, iulie); *sesiunea anuală a Conferinței parlamentare privind OMC* (Geneva, septembrie); *Reuniunea UIP/ASGP privind informarea parlamentară* (Geneva, octombrie); *Audierile parlamentare la Națiunile Unite* (New York, noiembrie); *Reuniunea organismelor parlamentare pentru egalitatea de gen* (Geneva, noiembrie); *Conferința Mondială e-Parlament* (Bruxelles, noiembrie); *Reuniunea parlamentară cu ocazia Conferinței Internaționale de evaluare a finanțării pentru dezvoltare* (Doha, decembrie). Sesiunea de toamnă a UIP va avea loc la Geneva, între 13 și 15 octombrie 2008, iar următoarea sesiune de primăvară va avea loc la Addis Abeba, între 5 și 10 aprilie 2009.

La propunerea Comitetului Executiv, Consiliul a aprobat **principiile generale de acordare a vizelor pentru delegații la reuniunile UIP**, în următorii termeni: decizia privind componența delegațiilor la reuniunile UIP revine parlamenteleor membre; responsabilitatea obținerii documentelor de călătorie revine fiecărui delegat; țara gazdă își menține dreptul de a refuza intrarea pe teritoriul său a unei persoane pusă sub acuzare sau pedepsită pentru crime grave și pentru acte legate de terorism sau care țin de securitatea națională; prin excepție de la regula generală, în circumstanțe foarte limitate și excepționale, țara gazdă poate refuza viza de intrare din rațiuni politice sau similare, dar numai atunci când există o decizie prealabilă a Consiliului de Securitate al ONU de impunere a unor sancțiuni de viză, care afectează delegații la reuniunile UIP.

Au fost aprobate și o serie de **amenadmente la Regulamentul Reuniunii Femeilor Parlamentare** (prelungirea de la 2 la 4 ani a mandatului membrilor Comitetului de Coordonare și reînnoirea, la fiecare 2 ani, a unei jumătăți din componența Comitetului) și la **Regulamentul Financiar** al UIP.

II. ADUNAREA

Cea de-a 118-a Adunare a UIP s-a întrunit în zilele de 14, 15, 17 și 18 aprilie, sub președinția dnei. Baleka Mbete, președinta Adunării Naționale din țara gazdă.

În prima zi a lucrărilor, participanții au decis prin consens includerea pe ordinea de zi a unui punct de urgență intitulat **Stoparea imediată a deteriorării rapide a situației umanitare din zonele de conflict și dimensiunea de mediu a acesteia, facilitarea exercitării dreptului palestinienilor la autodeterminare, îndeosebi prin încetarea blocadei din Gaza, și accelerarea creării unui stat palestinian printr-un proces de pace viabil - rolul parlamentelor și al UIP**, propunere comună a delegațiilor Indiei, Algeriei, Indoneziei și Iranului (acest punct a fost, de altfel, singurul asupra căruia Adunarea a fost chemată să se pronunțe, ca urmare a comasării a trei propuneri distincte privind terorismul și a retragerii a două propuneri, referitoare la retragerea trupelor din Irak și, respectiv, migrație). Conform regulamentului Adunării, punctul de urgență a fost transmis unui comitet de redactare, în vederea elaborării proiectului de rezoluție.

Tema *Dezbaterii generale privind situația economică, politică și socială din lume* s-a intitulat **Reducerea sărăciei**. Din partea GRUI, a luat cuvântul în plenul Adunării dl. **Gheorghe Vergil Șerbu**, care a abordat următoarele aspecte: consecințele directe și indirecte ale sărăciei; relația dintre sărăcie, pe de o parte, și sistemele fragile de guvernare, riscurile de securitate sau degradarea mediului înconjurător, pe altă parte; atașamentul României față de principiul dezvoltării durabile, bazată pe securitate, bună guvernare și respectarea drepturilor omului; provocările specifice determinate de dubla ipostază în care se găsește în prezent România - pe de o parte, donator de asistență publică pentru dezvoltare, pe de altă parte, beneficiar de fonduri structurale comunitare; obiectivele și prioritățile țării noastre în cadrul cooperării internaționale pentru dezvoltare, stabilite prin Strategia și Planul de acțiune în domeniu, în conformitate cu angajamentele UE; ratificarea recentă, de către Parlamentul României, a legii de aderare la Acordul de la Cotonou revizuit, care creează premise pentru un parteneriat consolidat între statele din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Uniunea Europeană și țările membre, pe de altă parte. Subliniind rolul esențial al educației, ca forță motrice a dezvoltării durabile, dl. Șerbu și-a exprimat satisfacția pentru faptul că numeroși specialiști de pe continentul african, care ocupă astăzi funcții importante în structurile administrative, economice și sociale din țările lor, au studiat și s-au format în România.

Din alocuțiunile invitaților speciali care s-au adresat plenului Adunării, am reținut:

- A.S.R. Prințul Willem-Alexander al Olandei, președintele Consiliului Consultativ al Secretarului General al ONU pentru apă și canalizare:

- în fiecare zi, 7500 de oameni mor datorită lipsei apei curate și a canalizării;
- deși există angajamente și progrese importante în domeniul canalizării și igienel, sunt necesare în continuare eforturi de sensibilizare pe această temă, pentru ca ea să fie menținută pe agendele locale, naționale și internaționale;
- UIP poate avea o contribuție importantă, având ca bază la rezoluția în materie, adoptată în 1998; în acest sens, sunt propuse două direcții de acțiune: sprijinirea cooperării în administrarea cursurilor de apă transfrontaliere; implicarea în reducerea dificultăților de ordin administrativ în procesul acordării de ajutor extern, în conformitate cu angajamentele asumate prin *Declarația de la Paris*;
- este necesară ratificarea, de un număr cât mai mare de state, a convenției-cadru a ONU privind cursurile de apă transfrontaliere, deoarece modificarea nivelului precipitațiilor și schimbările climatice impun, mai mult ca oricând, o administrare adecvată a acestor cursuri de apă, indiferent de mărimea lor.

- dl. Valli Moosa, președintele Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii:

- conform raportului din 2007 al Panelului Interguvernamental privind Schimbările Climatice, în anul 2020, între 75 și 250 de milioane de persoane din Africa vor suferi din cauza lipsei de apă, ca urmare a schimbărilor climatice; din aceeași cauză, 200 de milioane de persoane ar putea fi strămutate până în 2015 (există deja 20 de milioane de oameni care se pot încadra în categoria "refugiaților din motive de mediu");

- În medie, unul locuitor al Africii îi revine mai puțin de o tonă emisie de dioxid de carbon pe an, în timp ce pentru un cetățean din OECD, această cantitate este de 11 tone; prin urmare, cea mai mare responsabilitate revine țărilor bogate, care trebuie să-și reducă emisiile și să ajute țările mai sărace să se adapteze la efectele negative ale încălzirii globale; la rândul lor, țările sărace trebuie să adopte legi prin care să încurajeze utilizarea eficientă a energiei și diversificarea surselor de energie și să combată folosirea vehiculelor poluante;
- În general, parlamentarii trebuie să se preocupe de adoptarea legislației necesare pentru contracararea efectelor schimbărilor climatice, precum și de responsabilizarea guvernelor în acest domeniu;
- deși un nou acord Internațional ar trebui încheiat în 2009, la Copenhaga, nu există garanții pentru obținerea de progrese; SUA nu participă la negocieri, iar țările dezvoltate nu și-au stabilit încă angajamentele pentru a doua etapă de acțiune împotriva schimbărilor climatice.

În finalul lucrărilor, Adunarea a aprobat agenda viitoarei sesiuni de primăvară a UIP (Addis Abeba, aprilie 2009), pentru care sunt propuse următoarele subiecte: neproliferarea nucleară; dezarmarea și intrarea în vigoare a Tratatului de interzicere completă a testelor nucleare; rolul parlamentelor; schimbările climatice, modelele de dezvoltare durabilă și energiile regenerabile; libertatea de exprimare și dreptul la informație.

Adunarea a adoptat, de asemenea, rezoluțiile pe cele patru teme de pe ordinea de zi, precum și o **Declarație Prezidențială privind situația din Zimbabwe**, prin intermediul căreia participanții:

- solicită publicarea imediată a rezultatelor complete ale scrutinului electoral din 29 martie 2008;
- reafirmă dreptul poporului din Zimbabwe de a-și alege viitorul prin intermediul alegerilor libere și periodice, în conformitate cu normele și criteriile universal acceptate;
- își exprimă solidaritatea cu eforturile de depășire a impasului electoral și recomandă insistent, în situația în care vor fi organizate noi alegeri, invitarea, în calitate de observatori, a unor organizații interparlamentare și instituții regionale ale societății civile;
- fac apel la autoritățile din Zimbabwe să ridice imediat toate restricțiile care afectează libertatea de expresie și de întrunire;
- solicită convocarea de urgență a parlamentului, pentru a oferi poporului posibilitatea să participe la guvernarea țării.

III. COMISIILE PERMANENTE

A. Comisia pentru pace și securitate internațională a examinat tema ***Asigurarea unui echilibru între securitatea națională, securitatea umană și libertățile individuale și combaterea amenințării la adresa democrației: rolul parlamentelor.***

În intervenția sa, dl. deputat **Costache Mircea** s-a referit la: principalele obiective ale politicii de securitate a României, cu accent pe dimensiunea securității sociale; interdependența dintre securitatea națională și cea individuală și modul în care ea se reflectă în riscurile de securitate; importanța unei implicări sporite în eforturile pentru asigurarea securității sociale a societății civile, a mass media, a mediilor academice și de afaceri; situația respectării drepturilor omului în România și rolul parlamentului; necesitatea intensificării eforturilor împotriva terorismului, ca amenințare majoră la adresa securității democrației, îndeosebi prin combaterea finanțării și asigurarea unei coordonări mai bune între actorii internaționali relevanți; diversificarea riscurilor de securitate neconvenționale, care impune un răspuns multi-direcționat, bazat pe acțiune în plan național și internațional, coerente și complementare.

Dintre amendamentele GRUI, în rezoluția finală au fost preluate propunerile privind: abordarea securității umane inclusiv din perspectiva de gen; urmărirea, de către parlamente, a procesului național de raportare asociat mecanismului de evaluare periodică al Consiliului ONU al Drepturilor Omului, acordând o atenție specială implicării în acest proces a tuturor factorilor relevanți; examinarea, de către parlamente, a rezultatelor evaluării periodice și monitorizarea modului de transpunere în practică a recomandărilor Consiliului.

B. Comisia pentru dezvoltare durabilă, finanțe și comerț a examinat tema ***Controlul parlamentar asupra politicilor de stat în domeniul ajutorului extern.***

Din partea GRUI a participat la lucrări dl. senator **Gyorgy Frunda**, care a trecut în revistă măsurile adoptate la nivel guvernamental și parlamentar în sprijinul asumării progresive, de către România, a statutului de țară donatoare de asistență publică pentru dezvoltare. Au fost menționate: cadrul instituțional și cadrul legislativ al politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare (conținut, obiective și principii, armonizate cu prevederile *Consensului European pentru Dezvoltare*); faptul că această politică a devenit operațională în 2007, prin contribuții dirijate în principal către agenții, programe și fonduri din sistemul ONU; implicarea parlamentului în domeniu, la nivelul comisiilor permanente și prin reprezentanți în Consiliul de Cooperare pentru Dezvoltare, organ consultativ care va asigura implicarea în activități de cooperare internațională pentru dezvoltare a actorilor non-statali, asigurând, totodată, transparența acestor activități.

La propunerea GRUI, rezoluția UIP evidențiază: provocările cu care se confruntă țările în tranziție de la statutul de beneficiar la cel de donator de APD (resurse bugetare, consolidare instituțională, sensibilizare); faptul că egalitatea de gen și promovarea femeilor sunt ca elemente esențiale în realizarea tuturor Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și, de aici, necesitatea integrării perspectivei de gen în activitățile de cooperare internațională pentru dezvoltare.

C. Comisia pentru democrație și drepturile omului a examinat tema *Muncitorii migranți, traficul de ființe umane, xenofobia și drepturile omului*

Dna. deputat **Dolna Drețcanu** a prezentat: evoluția și impactul fenomenului migrației forței de muncă în cazul României și principalii factori determinanți; principiile care stau la baza legislației naționale ce reglementează statutul migranților, al solicitanților de azil și al minorilor neînsoțiți; prevederile specifice aplicabile muncitorilor români care emigrează în alte țări membre ale Uniunii Europene; măsurile adoptate de România pentru combaterea traficului de persoane. Dna. Drețcanu s-a referit și la progresele realizate în ceea ce privește consolidarea democrației și respectarea drepturilor omului, menționând în acest sens: armonizarea legislației naționale cu instrumentele internaționale în materie; dezvoltarea cadrului instituțional; politica de protecție a minorităților naționale; programele educaționale derulate în cooperare cu parteneri internaționali.

În baza amendamentelor GRUI, rezoluția recomandă: includerea temei migrației pe agenda dialogului parlamentar dintre țările de origine, de tranzit și de destinație, în scopul unei abordări parlamentare eficace, adaptată specificului fiecărui flux migrator; demersuri, din partea UIP, pentru asigurarea unei contribuții parlamentare de substanță la procesele internaționale în domeniu (precum Forumul Global privind Migrația și Dezvoltarea), asigurându-se o abordare a migrației și traficului de persoane din perspectiva drepturilor omului. Totodată, la propunerea GRUI, rezoluția subliniază că migrația poate și trebuie să aducă beneficii atât țărilor-sursă, cât și celor de destinație și, mai ales, migranților și familiilor acestora.

IV. CEA DE-A XIII-A REUNIUNE A FEMEILOR PARLAMENTARE

Reuniunea a avut loc în zilele de 13 și 17 aprilie a.c., sub președinția dnei. Gwendolene Mahlangu-Nkabinde, vicepreședintă a Adunării Naționale din Africa de Sud. Au participat 130 de membre ale parlamentelor naționale din 75 de țări.

Participantele au examinat în detaliu, din perspectivă feminină, cea de-a patra temă de pe agenda Adunării - ***muncitorii migranți, traficul de persoane, xenofobia și drepturile omului*** - prin intermediul a două sub-teme: ***traficul de femei*** (situații specifice în țările de plecare, de tranzit și de destinație; cauze și măsuri ce pot fi adoptate de parlamente pentru prevenirea și combaterea traficului); ***protecția și respectarea drepturilor omului ale femeilor migrante*** (care sunt aceste drepturi, ce tip de protecție este necesară, modalități de prevenire a exploatării și abuzurilor). În deschiderea dezbaterilor a luat cuvântul dna. Nosiviwe Noluthando Mapisa-Nqakula, ministrul de interne sud-african.

În cadrul dezbaterilor pe marginea celei de-a doua sub-teme, dna. **Paula Ivănescu** a prezentat câteva propuneri pentru rezoluția UIP, cu accent pe componenta de gen, respectiv: asigurarea unei informări corecte și complete, inclusiv în școli, cu privire la oportunitățile și

riscurile asociate migrației, acordându-se o atenție specială dimensiunii drepturilor omului și vulnerabilităților specifice fetelor și femeilor; importanța dezvoltării datelor statistice dezagregate pe gen, condiție obligatorie pentru o evaluare pertinentă și cuprinzătoare a fenomenului migrației, a cauzelor și consecințelor acesteia; necesitatea unei abordări particularizate și, astfel, mai eficace, a migrației în relațiile interparlamentare, în cadrul dialogului la nivelul grupurilor de prietenie sau al comisiilor specializate din țări situate pe același culoar de migrație; asigurarea dimensiunii de gen a organelor parlamentare specializate în domeniul migrației, acolo unde acestea există, prin participarea femeilor parlamentare și printr-un parteneriat activ cu comisii pentru egalitatea de șanse.

Propunerile dnei. senator Ivănescu au fost însușite de Comitetul de Coordonare al RFP și au fost preluate în rezoluția finală.

Programul RFP a inclus de asemenea: prezentări ale activităților desfășurate de Comitetul de coordonare al RFP și de Grupul UIP pentru parteneriatul de gen; rapoarte ale celor mai recente reuniuni ale UIP pe problematica egalității de gen; o dezbateri interactivă despre femei și mass media.

În ziua de 17 aprilie a.c., au fost organizate alegeri pentru Comitetul de Coordonare al RFP (pentru ocuparea funcțiilor de președintă și de prima și cea de-a doua vicepreședintă și pentru mandatele ce revin reprezentanților regionale). Noua președintă a Comitetului (pentru un mandat de 2 ani) este dna. Pia Cayetano, membră a Senatului Republicii Filipine.

V. PANELUL CU TEMA "DETERMINAREA UNEI SCHIMBĂRI PENTRU SUPRAVIEȚUIREA MAMELOR, NOILOR NĂSCUȚI ȘI COPIILOR "

Reuniunea, organizată în colaborare cu UNICEF, în ziua de 17 aprilie 2008, a oferit celor 200 de parlamentari prezenți ocazia de a se informa cu privire la elementele care asigură funcționalitatea sistemului de sănătate și acțiunile esențiale pentru reducerea mortalității în rândul mamelor, nou-născuților și copiilor. Lucrările au fost deschise de dna. Baleka Mbeke, președinta Adunării Naționale din Africa de Sud. Au participat la dezbateri, în calitate de paneliști, dna. Pia Cayetano, membră a Senatului Republicii Filipine, dl. P. Salama, coordonatorul sectorului „Sănătate” în cadrul UNICEF, Dr. Gertrude Mongella, Președinta Parlamentului Pan-African.

Discuțiile au avut ca punct de reper două rapoarte recente ale UNICEF, care prezintă situația copiilor lumii în 2008 și rata de supraviețuire a mamelor, nou-născuților și copiilor, prin prisma Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, preconizate a fi atinse în 2015.

A fost evidențiată importanța accesului la îngrijiri de sănătate, bazat pe sisteme de sănătate solide. În acest scop, sunt necesare: integrarea la nivelul comunităților a serviciilor de bază; asigurarea continuității în îngrijire; dezvoltarea programelor de instruire și recrutare a personalului medical; asigurarea accesului femeilor la informație; o abordare cuprinzătoare a problematicei sănătății, care să includă și inițiative destinate combaterii inegalității de gen, schimbării mentalităților, soluționării problemelor generale de ordin economic, social și educațional. Rolul esențial al parlamentarilor se poate manifesta sub diverse aspecte: dezvoltarea legislației destinate protecției copiilor; asigurarea resurselor bugetare adecvate; responsabilizarea guvernelor prin intermediul controlului parlamentar.

VI. PANELUL CU TEMA „CONSTRUCȚIA PĂCII ÎN SPRIJINUL RECONCILIERII”

Scopul reuniunii a fost acela de a stabili măsura în care inițiativele de construcție a păcii și de reconciliere au determinat transformări în societate și în plan instituțional. În același timp, s-a urmărit identificarea proceselor care dau rezultate și a cauzelor care determină eșecul anumitor procese. Discuțiile s-au axat pe situația de pe continentul african, îndeosebi procesele de reconciliere din Togo și Africa de Sud. Din partea țării gazdă au participat, în calitate de paneliști, dna. Frene Ginwala, fostă președintă a Adunării Naționale și dl. Adekeye Adebajo, directorul executiv al Centrului pentru rezolvarea conflictelor.

VII. GRUPUL GEOPOLITIC 12 PLUS

Grupul s-a reunit în prezența deschiderii oficiale și pe întreg parcursul sesiunii, pentru a trece în revistă problematica Adunării, încercând să asigure o poziție coerentă a membrilor săi în raport cu aceasta.

În afara dezbaterilor curente pe marginea agendei și programului sesiunii (activitatea Comitetului Executiv, reprezentarea Grupului în organele de decizie și în structurile de lucru ale Uniunii, agenda viitoarelor sesiuni ordinare), s-a discutat în detaliu despre:

- solicitarea Palestinei de afiliere la UIP ca membru cu drepturi depline (Palestina are în prezent statutul de membru asociat);
- activitatea Comitetului UIP pentru Orientul Mijlociu;
- candidatura Canadei pentru organizarea celei de-a 122-a Adunare a UIP și probleme legate de politica de vize.

Un viu interes au suscitat audierile celor doi candidați la președinția UIP, dl. Agung Laksono, Președintele Camerei Reprezentanților din Indonezia și dr. Theo-Ben Gurirab, Președintele Adunării Naționale din Namibia. În urma prestației acestora (prezentări introductive și răspunsuri la întrebări privind rolul UIP, modalitățile de consolidare a organizației, obiective prioritare ale președinției), s-a conturat cu claritate sprijinul majorității membrilor G 12 Plus în favoarea candidatului namibian.

VIII. ASOCIAȚIA SECRETARILOR GENERALI DE PARLAMENTE

La reuniunea ASGP, ale cărei lucrări s-au desfășurat în paralel cu sesiunea parlamentară, au participat dl. **Dan Constantin Vasiliu**, secretarul general al Senatului, și dl. **Titu Nicolae Gheorghiof**, secretarul general al Camerei Deputaților, care a fost acreditat ca membru al Asociației.

Lucrările au debutat cu o prezentare a sistemului parlamentar sud-african, de către dl. Zingile Dingani, secretar general. Pe agendă au figurat și două sesiuni de dezbateri generale. În cadrul primei dezbateri (moderator: dl. Anders Foorsberg, Riksdagen, Suedia, Președintele ASGP), a fost abordată tema **Activități în cadrul comisiilor permanente**, cea de a doua sesiune fiind consacrată unor teme propuse de secretarii generali ai parlamentelor țărilor africane, respectiv: **Rolul comisiilor parlamentare și impactul lor asupra procedurii bugetare în cadrul Comunității Sud Africane pentru Dezvoltare** (dl. Austin Zvoma, Zimbabwe), **Provocări pentru administrațiile parlamentare ale țărilor africane: cazul Algeriei** (dl. Hafnaoui Amrani, vicepreședinte al ASGP, Algeria), **Rețeaua africană a administrațiilor parlamentare** (dl. Brissi Lucas Guehi, Côte d'Ivoire).

În contribuția sa la dezbaterile primei teme, dl. **Dan Constantin Vasiliu** a prezentat organizarea, funcționarea și rolul comisiilor permanente în îndeplinirea de către Senat a funcțiilor sale legislative și de control parlamentar, atât înainte, cât și după Integrarea României în Uniunea Europeană. Totodată, secretarul general s-a referit la recomandările făcute în cadrul Proiectului Phare al Senatului, de experții Senatului Franței, Senatului Italiei și Adunării Naționale a Ungariei, în scopul eficientizării activității comisiilor permanente, respectiv: reducerea numărului de comisii; creșterea numărului de funcționari din secretariatele comisiilor; desemnarea, dintre membrii comisiei, pentru fiecare text de lege analizat, a unui raportor care să prelucreze cea mai mare parte a activităților de documentare, audieri, redactare și prezentare a raportului; stabilirea de către Biroul Permanent, cu cel puțin două săptămâni în avans, a agendei sesiunilor plenare, pentru a permite comisiilor să își stabilească prioritățile pe termen mai lung și să își planifice mai bine activitățile.

Membrii ASGP au examinat și rapoartele întocmite pe baza răspunsurilor transmise de parlamente la chestionarele privind: **Autonomia parlamentelor** (raportor: dl. Alain Delcamp, Senatul Franței) și **Relațiile dintre parlamente și mass-media** (raportor: dl. Xavier Roques, Adunarea Națională a Franței), precum și **Raportul mondial pe anul 2008 privind e-Parlamentul** (dl. Gherardo Casini, Centrul Global pentru TIC în Parlamente). Rapoartele includ și răspunsurile celor două Camere ale Parlamentului României.

Pe agenda reuniunii au fost incluse și o serie de comunicări, urmate de întrebări și răspunsuri, între care: *Parlamentului Portugaliei: evoluție și probleme întâmpinate* (dna. Adelina SA Carvalho, Portugalia), *Parlamentele și prevederile legislative privind viața privată* (dna. Jacqueline Biesheuvel-Vermeijden, Secretar General al Camerei Reprezentanților din Olanda), *Cooperarea între secretariatele generale ale parlamentelor în era globalizării* (dl. Tae-Rang Kim, RPD Coreeană), *Participarea ONG-urilor la procesul legislativ* (dl. Ali Osman Koca, Turcia), *Restabilirea păcii în zonele afectate de conflicte-rolul parlamentelor* (dl. Ian Harris, Camera Reprezentanților, Australia), *Evoluții recente ale cooperării dintre UIP și ASGP* (dl. Martin Chungong, director, Secretariatul UIP).

Delegația română a participat la dezbateri, făcând referiri punctuale la reglementările și experiența Senatului și Camerei Deputaților pe marginea temelor puse în discuție.

Cele trei posturi devenite vacante în cadrul Comitetului Executiv al ASGP au fost ocupate prin alegerea doamnelor Jacqueline Biesheuvel - Vermeijden (Olanda), Masika Katsuya (Republica Democrată Congo) și Doris Katal Katebe Mwinga (Zambia).

Cu ocazia participării la reuniune, delegația Senatului a avut convorbiri: dl. Anders Forsberg, Președintele ASGP, cu alți membri ai Comitetului Executiv al Asociației, precum și cu reprezentanții parlamentelor din Franța, Italia, Germania, Polonia, Portugalia. Au fost abordate diferite aspecte ale conlucrării pe plan bilateral cu parlamentele țărilor respective, precum și subiecte legate de colaborarea în cadrul ASGP.

IX. CONTACTE ÎN PLAN BILATERAL

Președintele GRUI a avut o întrevedere cu domnul **Rodolfo Nin Rodoa, Președintele Adunării Generale și al Senatului din Republica Orientală a Uruguayului**, la solicitarea acestuia. Au mai participat: dl. Dan Constantin Vasiliu, secretarul general al Senatului României, dl. Jose Pedro Montero, secretarul general al Camerei Reprezentanților din Uruguay, membri ai staff-ului tehnic al celor două delegații.

Agenda convorbirilor a inclus trei teme: numirea unui ambasador al Republicii Orientale a Uruguayului în România, fapt apreciat ca deosebit de benefic pentru impulsivarea relațiilor bilaterale dintre cele două țări; constituirea, în forul legislativ din Uruguay, a unui grup de prietenie cu România și perspectivele colaborării cu grupul omolog din Parlamentul României; vizita oficială în România a dlui. Rodolfo Nin Rodoa (dat fiind calendarul parlamentar și electoral, dl. Ion Solcanu a sugerat ca perioadă optimă luna septembrie a.c.; oficialul uruguyan a precizat de asemenea că dorește ca vizita de răspuns a Președintelui Senatului României să aibă loc în prima parte a anului 2009 - an electoral în Uruguay, deoarece începând cu luna Iulie 2009 demarează în această țară procedurile pre-electorale).

În marja sesiunii UIP, Președintele GRUI și membrii delegației au avut discuții cu omologii din Belgia, Ecuador, Elveția, Franța, Marea Britanie, Republica Coreea, Suedia, precum și numeroși parlamentari din țara gazdă.

Pe întreaga durată a prezenței sale în Africa de Sud, delegația GRUI a beneficiat de asistență și sprijin din partea ambasadorului României în această țară, dl. Valer Potra și a consulului general al României la Cape Town, dl. Silviu Eugen Rogobete.

PREȘEDINTE
Ion Solcanu
Senator Ion Solcanu



**Stoparea imediată a deteriorării rapide a situației umanitare din zonele de conflict
și dimensiunea de mediu a acesteia,
facilitarea exercitării dreptului palestinienilor la autodeterminare, îndeosebi prin încetarea
blocaei din Gaza, și accelerarea creării unui stat palestinian printr-un proces de pace viabil:
rolul parlamentelor și al UIP**

*Rezoluție adoptată în unanimitate de cea de-a 118-a Adunare
(Cape Town, 18 aprilie 2008)*

Cea de-a 118-a Adunare a Uniunii Interparlamentare,

Cunoscând numeroasele conflicte nesoluționate din lume, caracterizate prin masacre, violarea femeilor, bombardarea populației civile, deplasări interne de populații, migrații forțate și o degradare masivă a mediului înconjurător,

Recunoscând și reafirmând principiile suveranității, egalității suverane, integrității teritoriale, independenței politice, coexistenței pașnice, interdependenței și neagresiunii,

Reafirmând responsabilitatea ce revine parlamentarilor și UIP de promovare a păcii și securității internaționale,

Convinsă că pacea și securitatea joacă un rol determinant în crearea unui mediu favorabil cooperării internaționale și dezvoltării,

Profund îngrijorată de escaladarea rapidă a violenței și de numărul foarte mare de morți și răniți în zonele de conflict,

Cunoscând că de-a lungul istoriei s-a demonstrat că singura modalitate de reglementare durabilă și pașnică a conflictelor este dialogul pașnic,

Salutând și exprimând sprijin pentru misiunile de bune oficii și celelalte inițiative asumate de anumite țări în sprijinul păcii,

Notând că, datorită nevoii în creștere de re-localizare a oamenilor și comunităților, numeroase țări solicită Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite să ia în considerare schimbările climatice și migrația determinată de degradarea mediului ca probleme cu implicații grave pentru pacea și securitatea internațională,

Cunoscând de asemenea eforturile întreprinse de Națiunile Unite – prin diferitele inițiative, rezoluții și convenții – pentru rezolvarea acestor probleme în țările în cauză,

Salutând eforturile întreprinse în cadrul negocierilor de pace în curs, dintre Israel și Palestina, rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate al Națiunilor Unite privind dreptul la auto-determinare al poporului palestinian și rezoluția adoptată de Consiliul Drepturilor Omului al Națiunilor Unite, în 6 martie 2008, care cere încetarea imediată a atacurilor militare israeliene în Fâșia Gaza și a lansării de rachete de către activiștii palestinieni în sudul Israelului,

Amintind rezoluțiile privind situația din Orientul Mijlociu, adoptate de cea de-a 97-a Conferință Interparlamentară (Seul, 1997), cea de-a 104-a Conferință Interparlamentară (Jakarta, 2000) și cea de-a 109-a Adunare a UIP (Geneva, 2003), care s-au referit în special la tensiunile și violența din regiune ;

Conștientă de relațiile dintre UIP și Națiunile Unite și de mecanismele care au fost dezvoltate pentru întărirea acestor relații în scopul unei abordări eficiente a problemelor globale,

1. *își exprimă solidaritatea* cu toți cei care suferă de pe urma conflictelor în întreaga lume, în special cei marginalizați și vulnerabili, inclusiv persoanele vârstnice, femeile și copiii ;
2. *solicită* o acțiune imediată din partea Națiunilor Unite pentru a împiedica deteriorarea în continuare a situației umanitare și de mediu din zonele în cauză;
3. *face apel* la Națiunile Unite să apere drepturile populațiilor din zonele afectate, conform prevederilor instrumentelor internaționale relevante;
4. *cere* Națiunilor Unite să asigure securitatea civililor care se deplasează, să prevină abuzurile la adresa drepturilor omului, să înființeze tabere de refugiați și să le protejeze și să ia toate măsurile necesare pentru stoparea deteriorării în continuare a situației umanitare în zonele de conflict;
5. *cere* Națiunilor Unite să faciliteze reinstaurarea păcii și să adopte măsurile necesare pentru promovarea dreptului la auto-determinare în țările în cauză, în special Palestina;
6. *solicită* ridicarea imediată a blocaei impuse teritoriilor palestiniene ocupate, în special Fâșia Gaza, pentru a facilita aprovizionarea cu alimente, provizii medicale și de combustibil, ceea ce ar face mai puțin insuportabilă tragedia umanitară prin care trece populația;
7. *face apel* la diferitele țări, guverne, parlamente și organizații non-guvernamentale să-și intensifice sprijinul politic, moral și financiar pentru cei care suferă acut în urma conflictelor, în special palestinienii din teritoriile ocupate ; *face apel* la parlamentele membre ale UIP să exercite presiuni asupra guvernelor lor pentru menținerea mecanismelor de furnizare a asistenței umanitare în beneficiul victimelor conflictelor, îndeosebi poporului palestinian ;
8. *face apel* la toate părțile implicate să accelereze crearea unui Stat Palestinian, printr-un proces de pace viabil ;
9. *solicită* parlamentelor membre ale UIP să se asigure că guvernele lor contribuie la soluționarea conflictelor în curs și oferă asistență pentru atenuarea efectelor schimbărilor climatice și facilitarea adaptării la aceste schimbări ;
10. *solicită* UIP să colaboreze cu Națiunile Unite pentru soluționarea acestor conflicte prin toate mijloacele disponibile și să raporteze cu privire la aceste activități la următoarea Adunare a UIP.

Asigurarea unui echilibru între securitatea națională, securitatea umană și libertățile individuale și combaterea amenințării la adresa democrației: rolul parlamentelor

*Rezoluție adoptată în unanimitate de cea de-a 118-a Adunare
(Cape Town, 18 aprilie 2008)*

Cea de-a 118-a Adunare a Uniunii Interparlamentare,

Amintind scopurile și principiile consacrate prin Carta Națiunilor Unite și Declarația Universală a Drepturilor Omului, îndeosebi dreptul persoanei la viață, libertate și securitate, precum și faptul că fiecare om are dreptul la un standard de viață suficient pentru sănătatea și bunăstarea individuale și ale familiei,

Conștientă de interdependența dintre securitatea națională, securitatea umană, libertățile individuale și democrație,

Cunoscând natura multidimensională a securității umane și *notând* că înțelegerea securității umane trebuie să fie dinamică și flexibilă, pentru a răspunde numeroaselor provocări în materie, din diferite regiuni,

Cunoscând totodată că democrația este afectată, în întreaga lume, de factori precum sărăcia, șomajul, HIV/SIDA și alte epidemii, de poluare, dezastre naturale și violări ale drepturilor omului, precum și de ocupația străină, de conflicte interstatale, de terorism, trafic de persoane și crimă organizată,

Conștientă că terorismul, în toate formele sale, reprezintă o amenințare majoră la adresa securității naționale, a securității umane și a libertăților individuale, pretutindeni în lume,

Profund îngrijorată de violările drepturilor omului, îndeosebi ocupația străină, politicile de sancționare colectivă, detenția fără proces, centrele secrete de detenție, supravegherea care impietează asupra drepturilor individuale și extrădarea către țări care practică tortura,

Afirmându-și convingerea că tortura, în toate formele sale, nu își are locul în secolul 21, reprezentând una din cele mai abominabile violări ale drepturilor omului și demnității umane,

Reafirmând că parlamentelor le revine responsabilitatea de a se asigura că măsurile împotriva terorismului nu afectează dreptul de azil sau principiile care guvernează protecția refugiaților, pe de o parte, și că o astfel de protecție nu le este refuzată celor care au nevoie de ea, pe de altă parte, și *amintind* că dreptul internațional privind refugiații prevede că persoanelor care au comis atrocități sau crime grave li se poate refuza protecția,

Recunoscând contribuția parlamentelor și influența lor asupra deciziilor care promovează consensul național și internațional necesar unor acțiuni eficiente și concertate în aceste domenii,

1. *roagă* parlamentele să țină seama de legătura dintre securitate, dezvoltare și drepturile omului, așa cum este evidențiată în documentul final al Summit-ului Mondial, înțelegând totodată că este esențial să se stabilească cauzele și sursele insecurității umane și să se acționeze eficient pentru eliminarea lor ;
2. *roagă de asemenea* parlamentarii să facă eforturi pentru asigurarea securității umane, prin abordarea, la scară globală, a tuturor formelor actuale de insecuritate, în sferele politică, economică, socială, culturală, de mediu și umanitară ;
3. *roagă insistent* parlamentele să adopte legislația care să permită țărilor să asigure un echilibru între securitatea națională, securitatea umană și libertățile individuale ;
4. *face apel insistent* la parlamente să se angajeze în realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, ca modalitate de soluționare a problemelor sub-dezvoltării și de combatere a marginalizării în lumea în curs de dezvoltare ;
5. *solicită* parlamentelor naționale să adopte o legislație eficientă de combatere a terorismului, în conformitate cu instrumentele și angajamentele internaționale relevante, inclusiv Strategia

- mondială a ONU împotriva terorismului, și să examineze periodic această legislație pentru a se asigura că este pe deplin compatibilă cu securitatea națională și libertățile individuale ;
6. *subliniază* că parlamentele trebuie să acționeze pentru crearea unei situații în care statele se abțin să recurgă la amenințări și la utilizarea forței în relațiile internaționale, rezolvându-și diferențele prin dialog și mijloace pașnice ;
 7. *face apel la* parlamente să recunoască faptul că abordarea securității umane trebuie să ia în considerare perspectiva de gen, precum și culturile și patrimoniile specifice ;
 8. *invită* parlamentele să verifice pertinenta măsurilor legislative în vigoare, destinate apărării oamenilor împotriva atacurilor teroriste și aducerii făptuitorilor în fața justiției, și să ia măsurile necesare pentru asigurarea unei protecții adecvate ;
 9. *subliniază insistent* că parlamentele trebuie să controleze activitatea guvernului, inclusiv atunci când votează bugetul și urmăresc implementarea acestuia, pentru a se asigura că există un echilibru între securitatea națională, securitatea umană și libertățile individuale și pentru a preveni orice amenințare la adresa democrației ;
 10. *consideră* că toate drepturile omului, statul de drept și democrația sunt interdependente, se consolidează reciproc și fac parte din valorile și principiile universale înșușite de comunitatea internațională, și *recunoaște* necesitatea aderării universale la statul de drept și aplicarea acestuia, atât la nivel național, cât și în plan internațional ;
 11. *recunoaște* importanța independenței tribunalelor în asigurarea unui echilibru între securitatea națională, securitatea umană și libertățile individuale și în prevenirea amenințărilor la adresa democrației ;
 12. *solicită* parlamentelor să asigure un sistem eficace de participare a publicului la activitatea lor și le invită să joace un rol central în sensibilizarea cetățenilor cu privire la drepturile lor constituționale, să deschidă canale de comunicare în ambele sensuri cu cetățenii, în vederea întăririi controlului parlamentar asupra executivului și să se asigure că guvernul este determinat să respecte drepturile și libertățile cetățenilor și să promoveze drepturile omului ; *invită de asemenea* parlamentele să utilizeze în acest scop tehnologiile moderne ale informației și comunicațiilor, cum ar fi Internet-ul și canalele speciale de satelit ; și le *încurajează* să adopte legislația necesară pentru facilitarea procesului de participare publică ;
 13. *încurajează* guvernele și parlamentele naționale să facă eforturi sporite și să valorifice oportunitățile oferite de activitatea Națiunilor Unite, în scopul realizării unui consens internațional cu privire la încheierea rapidă a unei convenții internaționale privind toate aspectele terorismului, incluzând o definiție exactă a acestuia, oferind astfel tuturor țărilor un instrument juridic comun de combatere a acestui flagel ;
 14. *cere* parlamentelor să examineze toate măsurile care limitează libertățile individuale ;
 15. *condamnă* opresiunea și discriminarea cărora le cad victimă minoritățile etnice și religioase și *solicită* parlamentelor să adopte legi care să garanteze drepturile minorităților, să identifice toate faptele de opresiune și discriminare împotriva lor și să stabilească sancțiuni împotriva celor care le comit ;
 16. *încurajează în mod special* guvernele naționale să-și respecte obligațiile internaționale privind drepturile omului și libertățile individuale, atunci când elaborează profilul potențialilor teroriști în scopul prevenirii atacurilor ;
 17. *respinge* aplicarea standardelor duble în materie de democrație și *face apel* la toate statele să respecte opțiunea oricărei națiuni de a-și alege guvernul în mod democratic ;
 18. *invită* guvernele să se asigure că eventualele lor proiecte de limitare a libertății respectă dreptul internațional și îndeosebi drepturile omului ;
 19. *invită* parlamentele naționale să evalueze oportunitatea unor îmbunătățiri suplimentare în propriile jurisdicții, pentru apărarea securității umane și a libertăților individuale ;
 20. *încurajează* statele, conform practicii lor uzuale, să ratifice și să implementeze Convenția împotriva torturii și a altor tratamente crude, inumane și degradante, și Protocolul său Facultativ ;
 21. *salută* constituirea Consiliului Drepturilor Omului, în baza Rezoluției 60/251 din 15 martie 2006 a Adunării Generale a Națiunilor Unite, precum și preconizatul mecanism de evaluare periodică universală, care are rolul de a ajuta Consiliul Drepturilor Omului să se ocupe de problemele drepturilor omului într-o manieră obiectivă, echitabilă și neselectivă, prin dialog și cooperare ;

22. *invită* parlamentele să urmărească îndeaproape procesul național de raportare din cadrul mecanismului de evaluare periodică universală și să se asigure că la el participă toți factorii relevanți, inclusiv organizațiile non-guvernamentale și instituțiile naționale pentru drepturile omului, și *invită* parlamentele să examineze și să dezbată rezultatele evaluării și să urmărească aplicarea lor ;
23. *solicită insistent* statelor să stabilească, în modul cel mai adecvat, un mecanism care să asigure respectarea drepturilor omului și rezolvarea tuturor cazurilor de încălcare sau ignorare a acestora ;
24. *cere* parlamentelor să evalueze aria de cuprindere a sistemelor de supraveghere stabilite de organismele publice și private și cantitatea datelor colectate de acestea, să evalueze orice modificări ale echilibrului între cetățean și stat și, în cadrul acestui proces, să se asigure că legile sunt elaborate și aplicate cu luarea în considerare viteza progreselor tehnologice ;
25. *invită* parlamentele să exercite un control asupra funcționării forțelor de menținere a ordinii și siguranței, responsabilizându-le în ceea ce privește apărarea libertăților individuale în exercitarea atribuțiilor lor publice ;
26. *subliniază* necesitatea instruirii forțelor de menținere a ordinii și siguranței în scopul sensibilizării lor cu privire la drepturile omului atunci când se confruntă cu terorismul și manifestările asociate ;
27. *cere insistent* parlamentelor naționale să adopte legi care să impună agenților forțelor de ordine să predea suspiecii de terorism autorităților judiciare imediat după arestare, asigurându-se astfel că aceștia nu sunt duși în altă parte pentru interogare sau menținere în detenție ;
28. *recomandă* guvernelor naționale să dezvolte cooperarea regională și globală în implementarea strategiilor anti-teroriste și stabilirea de centre anti-terorism ;
29. *subliniază* că este necesar să se facă distincția între terorism și lupta popoarelor pentru eliberarea teritoriilor lor și redobândirea drepturilor lor legitime în conformitate cu dreptul internațional ;
30. *face apel* la parlamente și *solicită* UIP să dezvolte programe de instruire pentru consolidarea capacității parlamentarilor de a aborda eficient problemele complexe, și *salută cu satisfacție* schimbul de informații între parlamente despre bune practici legate de acest tip de inițiative.

Controlul parlamentar asupra politicilor de stat în domeniul ajutorului extern

*Rezoluție adoptată în unanimitate de cea de-a 118-a Adunare
(Cape Town, 18 aprilie 2008)*

Cea de-a 118-a Adunare a Uniunii Interparlamentare,

Amintind Declarația Mileniului a Națiunilor Unite, din 8 septembrie 2000 și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), care stabilesc ținte pentru eliminarea sărăciei, convenite de comunitatea internațională,

Amintind Declarația Finală a Conferinței Internaționale privind Finanțarea pentru Dezvoltare, organizată la Monterrey (Mexic), în 2002, și Declarația de la Paris, din 2 martie 2005, privind eficacitatea asistenței pentru dezvoltare,

Amintind rapoartele mondiale privind dezvoltarea umană, elaborate de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD), îndeosebi raportul din 2005 intitulat "Cooperarea internațională la răscruce: ajutor extern, comerț și securitate într-o lume marcată de inegalități",

Amintind raportul "Investind în dezvoltare: un plan practic pentru realizarea Obiectivelor Mileniului", al Prof. Jeffrey D. Sachs, Director al Proiectului „Obiectivele Mileniului”,

Amintind rezoluțiile UIP, în particular cele adoptate la cea de-a 92-a Conferință Interparlamentară (Copenhaga, 1994) privind "Cooperarea internațională și acțiunea națională în sprijinul dezvoltării economice și sociale și al eforturilor de combatere a sărăciei", cea de-a 104-a Conferință Interparlamentară (Jakarta, 2000), privind "Finanțarea pentru dezvoltare și o nouă paradigmă a dezvoltării economice și sociale pentru eradicarea sărăciei", cea de-a 107-a Conferință Interparlamentară (Marrakech, 2002), privind "Rolul parlamentelor în dezvoltarea politicilor publice într-o epocă a globalizării, a instituțiilor multilaterale și a acordurilor comerciale internaționale", cea de-a 112-a Adunare a UIP (Manila, 2005), privind "Rolul parlamentelor în stabilirea unor mecanisme novatoare de finanțare internațională și comerciale, pentru soluționarea problemei datoriei și realizarea ODM", cea de-a 114-a Adunare a UIP (Nairobi, 2006), privind "Nevoia asigurării urgente de hrană în scopul combaterii foametei provocate de secetă în Africa, a accelerării ajutorului extern pentru continent din partea națiunilor celor mai industrializate ale lumii și a unor eforturi speciale în sprijinul populațiilor disperate și sărace", cea de-a 115-a Adunare a UIP (Geneva, 2006) privind "Rolul parlamentelor în controlul îndeplinirii ODM, în particular în ceea ce privește problema datoriei și eradicarea sărăciei și corupției",

Reiterând faptul că egalitatea de gen și autonomizarea femeilor sunt esențiale pentru realizarea tuturor ODM,

Subliniind că principala responsabilitate pentru dezvoltare revine țărilor în curs de dezvoltare, ale căror eforturi sunt esențiale,

Amintind că toate eforturile în sprijinul dezvoltării durabile și al eradicării sărăciei trebuie să se bazeze, în mod necesar, pe creștere economică în țările în curs de dezvoltare – un factor determinant în crearea de locuri de muncă productive, mai ales în agricultură,

Subliniind că recunoașterea, de către țările în curs de dezvoltare, a responsabilității lor nu constituie un motiv pentru ca țările dezvoltate și cele cu economii emergente să nu-și îndeplinească obligațiile de combatere a sub-dezvoltării și sărăciei sau să nu-și onoreze angajamentele în materie de asistență publică pentru dezvoltare (APD),

Îngrijorată de creșterea prețurilor internaționale ale produselor de bază, care riscă să diminueze capacitatea țărilor donatoare de a oferi asistență, deoarece această creștere determină o încetinire a economiei globale, chiar dacă, în același timp, îmbunătățește poziția economică a țărilor beneficiare deținătoare de resurse,

Conștientă că țările în tranziție de la statutul de beneficiar de asistență la cel de donator se confruntă cu provocări speciale legate de creșterile bugetare, de necesitatea consolidării instituționale și a sensibilizării în sprijinul cooperării pentru dezvoltare,

Reamintind concluziile panelului parlamentar pe tema guvernării în țările cel mai puțin dezvoltate, organizat la New York, în 15 septembrie 2006, cu ocazia reuniunii comune a UIP și Biroul Înaltului Reprezentant al Națiunilor Unite pentru țările cel mai puțin dezvoltate, țările în curs de dezvoltare fără litoral și țările insulare mici, în curs de dezvoltare,

Profund îngrijorată de faptul că indicatorii de progres arată că ODM-urile nu vor fi, probabil, îndeplinite în diferite părți ale lumii, în particular în Africa,

Amintind că lupta pentru reducerea sărăciei la scară globală va da rezultate și va fi mai concretă și mai echitabilă numai dacă atenția acordată țărilor celor mai puțin dezvoltate nu afectează eforturile de reducere a sărăciei în alte țări în curs de dezvoltare, îndeosebi cele cu venit mediu,

Observând că pentru numeroase țări ajutorul extern este o componentă esențială a bugetului național destinat implementării efective a ODM și combaterii sărăciei,

Profund îngrijorată de faptul că în prezent finanțarea ODM și, implicit, realizarea acestora în anul 2015, nu sunt asigurate, în ciuda eforturilor făcute de state,

Constatând că majoritatea țărilor în cauză nu și-au onorat încă angajamentul de creștere a APD până la 0,7 % din PNB, deși câteva dintre ele au promis să facă acest lucru în următorii câțiva ani,

Notând că sporirea volumului APD, deși vitală, va da rezultate numai dacă țările donatoare și beneficiare se angajează, în parteneriat, să amelioreze considerabil calitatea și eficacitatea acestui ajutor și să se asigure, între altele, că acesta nu conduce la dependență,

Constatând că alocările din APD pentru infrastructură economică și sectoare productive au scăzut de la 48% din APD totală promisă țărilor cel mai puțin dezvoltate în anii 1990, la 24%, în cursul perioade 2002 - 2004,

Notând că parlamentele din țările donatoare joacă un rol major în elaborarea deciziilor cu privire la alocările din bugetul național către asistența pentru dezvoltare, precum și cu privire la distribuirea lor geografică și sectorială,

Conștientă că parlamentele din țările beneficiare joacă un rol esențial în promovarea celor opt ODM și că ele trebuie să adopte legislația necesară, să aprobe alocări bugetare adecvate și să supravegheze utilizarea acestora de către executiv,

Considerând că raportarea transparentă a guvernului către parlament, cu privire la utilizarea și impactul fondurilor publice destinate reducerii sărăciei, va încuraja și mai mult donatorii să-și sporească ajutorul,

Constatând că parlamentele din numeroase țări beneficiare nu își îndeplinesc în totalitate rolul în promovarea ODM și în supravegherea utilizării APD, în special deoarece le lipsesc resursele necesare, instituționale, administrative și legislative,

Convinsă că eficacitatea finanțării pentru dezvoltare va crește numai dacă țările beneficiare promovează democrația, statul de drept și buna guvernare și combat corupția,

Subliniind că, atâta vreme cât donatorii ezită tot mai mult să condiționeze ajutorul și au tot mai mult tendința de a recurge la ajutor bugetar sectorial, țările beneficiare trebuie să se doteze cu organe de control bugetar, îndeosebi în parlamente, care sunt independente în raport cu executivul, astfel încât să se vegheze la utilizarea cu eficacitate a ajutorului primit,

Considerând că un control realizat de un parlament ales în mod democratic nu poate fi eficient dacă grupările din opoziție sunt împiedicate să participe în organele parlamentare,

Subliniind că Declarația de la Paris privind eficacitatea asistenței pentru dezvoltare prevede că :

- rolul organelor parlamentare în elaborarea și controlul strategiilor naționale de dezvoltare trebuie consolidat;
- donatorii și țările partenere au o responsabilitate comună cu privire la rezultatele dezvoltării;
- ajutorul trebuie armonizat cu strategiile naționale de dezvoltare, cu instituțiile și procedurile țărilor partenere;

Amintind că cel de-al treilea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului extern va avea loc în 2008, la Ghana și că cea de-a patra Conferință internațională privind dezvoltarea în Africa (TICAD IV) și Summit-ul G8 din Toyako, Hokkaido vor fi organizate în 2008 în Japonia, în scopul consolidării ajutorului extern pentru țările africane,

Subliniind că volumul în creștere al ajutorului pentru dezvoltare oferit țărilor sărace de ONG-uri și organizații caritabile străine nu poate justifica sub nici o formă declinul semnificativ al APD, înregistrat în ultimii ani și confirmat de Națiunile Unite,

1. *invită* parlamentele din țările donatoare să-și continue eforturile pentru onorarea angajamentului, asumat de multă vreme și reafirmat la Monterrey, de creștere a APD până la 0,7% din PNB, în baza unui calendar de creșteri anuale în bugetul destinat cooperării, necesar pentru atingerea acestui obiectiv, și să garanteze că vor menține aceste eforturi și după 2015 ;
2. *invită* parlamentele din țările donatoare să se asigure că guvernele lor se angajează să sporească volumul real al ajutorului, fără a lua în calcul, total sau parțial, operațiunile care « umflă » nivelul oficial al APD, cum ar fi anularea sau reducerea datoriei și, în general, toate formele de ajutor care nu constituie un transfer real de resurse,
3. *solicită* parlamentelor și guvernelor din țările donatoare să sporească APD ca răspuns la creșterea dramatică, de peste 40%, a prețurilor mondiale la alimente, energie și medicamente, precum și la fluctuațiile rapide ale cursului de schimb al valutei străine, îndeosebi dolarul SUA ;
4. *încurajează insistent* parlamentele din țările donatoare să utilizeze mecanismele de convertire a datoriei în investiții, care constituie o contrapartidă concretă la anularea datoriei, favorizând astfel creșterea și dezvoltarea în țara beneficiară ;
5. *invită* parlamentele din țările donatoare să continue să reflecteze la moduri alternative de finanțare pentru dezvoltare, care să facă posibilă creșterea ajutorului dincolo de sumele deja angajate drept APD ;
6. *invită* parlamentele din țările donatoare să se asigure că guvernele lor acționează transparent și nu impun condiții care să submineze dezvoltarea țărilor beneficiare, atunci când alocă resurse bugetare destinate cooperării pentru dezvoltare ;
7. *invită* parlamentele din țările donatoare și beneficiare să întărească controlul parlamentar asupra politicii externe a guvernelor respective, asigurându-se totodată că politicile celorlalte departamente ministeriale, cu impact direct sau indirect asupra țărilor în curs de dezvoltare, sunt armonizate cu aceasta ;
8. *invită* parlamentele din țările donatoare să promoveze integrarea dimensiunii de gen în cooperarea pentru dezvoltare, în sprijinul egalității de gen și al autonomizării femeilor, ca factori esențiali pentru creșterea economică, reducerea sărăciei și realizarea tuturor ODM ;
9. *recomandă* parlamentelor să solicite în plus rapoarte anuale din partea guvernelor cu privire la politica în domeniul dezvoltării, strategiile aplicate pentru realizarea ODM și rezultatele negocierilor cu țările beneficiare ;
10. *solicită insistent* parlamentelor din țările donatoare să ceară guvernelor lor să aloce o parte a bugetului anual pentru ODM și pentru cele mai sărace țări și popoare, conform Declarației Mileniului și Consensului de la Monterrey ;
11. *invită* parlamentele din țările donatoare să ia măsuri adecvate pentru limitarea posibilității de realocare a ajutorului extern în funcție de circumstanțe ;

12. *invită* parlamentele și guvernele țărilor donatoare să adopte măsurile necesare, legislative și administrative, pentru a nu condiționa asistența lor pentru dezvoltare, și *cere* țărilor beneficiare să se asigure că ajutorul propus contribuie la promovarea ocupării forței de muncă pe plan local ;
13. *încurajează* parlamentele din țările donatoare să discute despre posibilitatea concentrării ajutorului într-un număr limitat de țări și sectoare și, în special, în țările beneficiare care depun, la rândul lor, eforturi, în scopul creșterii eficacității ajutorului, și să dobândească expertiză și cunoștințe de specialitate, asigurându-se, totodată, că anumite țări nu sunt excluse de la ajutorul internațional ;
14. *invită* țările donatoare să ia în considerare și să dezvolte capacitatea anumitor țări beneficiare de absorbție și utilizare a asistenței financiare ce le este oferită, în scopul asigurării unei eficacități optime a acesteia ;
15. *cere* parlamentelor și guvernelor din țările donatoare să contribuie la eradicarea sărăciei și în țările cu venit mediu, nu numai printr-un ajutor financiar, ci și printr-un parteneriat cu aceste țări, care să le permită să lupte eficient împotriva sărăciei ;
16. *sugerează* parlamentelor din țările donatoare să înființeze comisii sau grupuri de lucru specializate care să monitorizeze și să controleze activ activitățile guvernului lor în domeniul asistenței pentru dezvoltare ;
17. *sugerează* ca aceste comisii să inițieze o evaluare mai generală a politicii naționale în materie, cu implicarea societății civile sau prin organizarea de audieri, conferințe etc. ;
18. *invită* membrii comisiilor parlamentare specializate din țările donatoare să se deplaseze la locațiile proiectelor și altor inițiative de cooperare, în scopul evaluării impactului programelor de asistență și al obținerii unor informații mai ample despre nevoile și dificultățile de pe teren ;
19. *recomandă* parlamentelor din țările donatoare să se asigure că o parte suficientă din buget este alocată eforturilor de sensibilizare a opiniei publice cu privire la ODM și finanțarea acestora ;
20. *invită* parlamentele și guvernele țărilor donatoare să pună la punct inițiative novatoare în scopul menținerii și creșterii solidarității societății civile cu țările din Sud, de exemplu prin înființarea unui serviciu de cooperare pentru dezvoltare, pe bază de voluntariat ;
21. *încurajează* parlamentele din țările donatoare să întărească eficiența parlamentelor din țările beneficiare, prin intermediul unor mecanisme bi- și multilaterale, inclusiv prin Programul de cooperare tehnică al UIP ;
22. *consideră* că parlamentele din țările donatoare trebuie să se asigure că o parte din ajutorul extern este direcționat către ameliorarea condițiilor de muncă ale parlamentarilor din țările beneficiare și consolidării capacității acestora de analiză a finanțelor, bugetelor și programelor de dezvoltare ;
23. *invită* parlamentele din țările beneficiare să se doteze cu instrumentele necesare pentru controlul APD la nivel național ;
24. *invită* țările beneficiare să înființeze instituții naționale pentru coordonarea și gestionarea APD, plasate sub control parlamentar ;
25. *consideră* că parlamentele țărilor beneficiare trebuie să fie asociate sistematic în activitatea de programare, follow-up și evaluare a impactului cooperării și că implicarea lor este esențială pentru continuitatea ajutorului extern și garantarea îndeplinirii obiectivului de reducere a sărăciei ;
26. *încurajează* guvernele din țările beneficiare să dezvolte strategii ambițioase de creștere economică pentru eliminarea sărăciei, care, o dată aprobate de parlament, trebuie folosite pentru a trage guvernul la răspundere ;
27. *invită* parlamentele țărilor beneficiare să se asigure că guvernele lor promovează politici macroeconomice și sectoriale care stimulează creșterea prin încurajarea spiritului antreprenorial și a investițiilor private, de care depinde dezvoltarea durabilă ;
28. *recomandă* parlamentelor din țările beneficiare să se consulte cu societatea civilă când evaluează și controlează programele de ajutor extern, pentru a lua în considerare nevoile reale ale oamenilor ;
29. *invită* parlamentele țărilor beneficiare să discute, în cadrul UIP, despre rolul pe care îl joacă efectiv în elaborarea Documentului Strategic pentru Reducerea Sărăciei și în controlul implementării acestuia ;
30. *cere* consolidarea capacității de control a acestor parlamente, în special prin înființarea sau consolidarea unei „Curți de conturi” sau a altui organ independent de control al finanțelor publice și al implementării bugetului ;
31. *solicită* grupurilor politice din parlament să asigure participarea atât a majorității, cât și a opoziției, la activitatea acestor organe parlamentare ;
32. *subliniază* că, atâta vreme cât creșterea APD este o condiție necesară, dar nu suficientă pentru realizarea ODM, este esențial pentru parlamentele din țările donatoare și cele beneficiare să se

- asigure că aceste creșteri sunt susținute de ameliorarea progresivă, dar substanțială, a bunei guvernări și a luptei împotriva corupției, la nivelul întregii comunități a națiunilor ;
33. *invită* guvernele și parlamentele din țările donatoare și beneficiare să se asigure că o parte importantă a ajutorului public primit în fiecare an este folosită pentru consolidarea instituțiilor democratice și a funcțiilor fundamentale ale statului ;
 34. *invită* guvernele și parlamentele din țările donatoare și cele beneficiare să adopte proceduri transparente de acordare a contractelor de achiziții în cadrul alocării APD unor proiecte tangibile de asistență pentru dezvoltare și umanitare și să se asigure că bunurile și serviciile provin de pe plan local, oricând este posibil, cu respectarea procedurilor sus-menționate ;
 35. *recomandă* guvernelor să adopte și să aplice și tuturor parlamentelor să ratifice convențiile internaționale și regionale destinate prevenirii și combaterii corupției, îndeosebi în ceea ce privește spălarea de bani și reglementarea paradisurilor fiscale ;
 36. *reamintește* că parlamentele și guvernele trebuie să asigure calitatea și independența instituțiilor judiciare care au rolul de a combate eficient corupția ;
 37. *invită* guvernele și parlamentele să se asigure că pedepsele aplicabile persoanelor condamnate pentru corupție activă sau pasivă sunt descurajatoare ;
 38. *recomandă* inițierea unui dialog instituțional între parlamentele țărilor donatoare și beneficiare, atât în plan bilateral, cât și la nivel multilateral, îndeosebi în cadrul UIP, cu privire la condițiile în măsură să sporească eficacitatea ajutorului extern ;
 39. *recomandă* guvernelor și parlamentelor să monitorizeze activitățile și implementarea angajamentelor din domeniul cooperării pentru dezvoltare, utilizând mecanisme de evaluare prin audit colegial (precum cele utilizate de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OECD sau de Noului Parteneriat pentru Dezvoltarea Africii), care permite membrilor să-și examineze reciproc practicile ;
 40. *invită* parlamentele regionale și sub-regionale să promoveze și să inițieze de urgență un schimb de informații și bune practici privind strategii și inițiative de cooperare, în scopul creșterii rolului parlamentelor, și *invită* totodată guvernele să faciliteze astfel de schimburi în cooperare cu parlamentele naționale și sistemul Națiunilor Unite ;
 41. *încurajează* comisiile cu atribuții în domeniul politicii pentru dezvoltare, din parlamentele țărilor donatoare și beneficiare, să facă schimburi de informații și să-și coordoneze activitățile ;
 42. *pledează* pentru un rol mai activ al Națiunilor Unite, pentru întărirea evaluării ministeriale anuale a ECOSOC și pentru considerarea Forumului Cooperării pentru Dezvoltare drept cadrul optim pentru creșterea coerenței și eficacității cooperării pentru dezvoltare la scară globală.

Muncitorii migranți, traficul de persoane, xenofobia și drepturile omului

Rezoluție adoptată prin consens de cea de-a 118-a Adunare
(Cape Town, 18 aprilie 2008)*

Cea de-a 118-a Adunare a Uniunii Interparlamentare,

Amintind că Declarația Universală a Drepturilor Omului afirmă că toți oamenii se nasc liberi și egali în demnitate și drepturi și că toți indivizii dispun de drepturile și libertățile proclamate de acest instrument,

Reafirmând obligația statelor de a garanta că toți indivizii, fără nici un fel de diferențiere, se bucură de drepturile enumerate în Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, Convenția privind drepturile politice ale femeilor, Convenția pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, Convenția privind drepturile copilului, Declarația UNESCO privind rasa și prejudecățile rasiale, Convenția internațională pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Convenția ONU împotriva criminalității transnaționale organizate și Protocolul său facultativ pentru prevenirea, eliminarea și pedepsirea traficului de persoane, în special femei și copii, și Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor muncitorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora,

Amintind că Declarația și Programul de acțiune de la Durban, adoptate de Conferința mondială din 2001 împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței asociate, constituie un angajament global de eliminare completă a flagelurilor rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței asociate,

Ținând seama de instrumentele internaționale fără caracter obligatoriu, inclusiv Principiul 12 și Linia directoare 4 ale Principiilor și Liniilor Directoare Recomandate privind drepturile omului și traficul de persoane, elaborate de Biroul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului,

Amintind că Articolul 6 al Declarației privind dreptul la dezvoltare, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, în rezoluția sa nr. 41/128, afirmă că « toate statele trebuie să coopereze pentru promovarea, încurajarea și întărirea respectării universale și efective a tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți, fără nici o diferențiere legată de rasă, sex, limbă sau religie »,

Recunoscând relevanța altor instrumente, inclusiv Convenția privind sclavia și Convențiile OIM nr. 92, privind munca forțată și 182, privind cele mai rele forme de muncă a copiilor,

Ținând seama de definiția traficului de ființe umane, stabilită în Protocolul pentru prevenirea, eliminarea și pedepsirea traficului de persoane, în special femei și copii,

Ținând seama totodată de definiția contrabandei cu persoane, enunțată în Protocolul împotriva contrabandei de migranți pe uscat, pe apă și în aer, care completează Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate,

Cunoscând că, în conformitate cu Principiile și Liniile Directoare Recomandate privind drepturile omului și traficul de persoane, « statele au obligația, în virtutea dreptului internațional, să acționeze cu diligență necesară pentru prevenirea traficului, anchetarea și aducerea în justiție a făptuitorilor și să acorde asistență și protecție victimelor »,

* După adoptarea rezoluției, Australia și-a exprimat rezerva cu privire la paragraful 25 din partea operativă.

Cunoscând totodată eforturile realizate de UIP și UNICEF pentru îmbunătățirea legislației naționale anti-trafic în întreaga lume, prin publicarea, în 2005, a Ghidului pentru parlamentari cu tema « Combaterea traficului de copii »,

Constatând că globalizarea le-a dat țărilor o șansă de dezvoltare, dar, în același timp, a accentuat inegalitățile structurale și sărăcia și nu a fost însoțită de recunoașterea faptului că drepturile omului sunt importante în elaborarea și punerea în practică a programelor de combatere a sărăciei, a marginalizării și excluderii sociale,

Cunoscând că un număr tot mai mare de oameni trăiesc și muncesc în prezent în afara patriei lor,

Constatând că drepturile în materie de muncă, migrația legală, circulația și mobilitatea indivizilor și schimbările în forța de muncă tind să fie excluse din proiectele de liberalizare a comerțului care își propun să dezvolte procesele de integrare economică și comerțul liber,

Considerând că diversitatea culturală și interacțiunea economică dintre popoarele lumii sunt importante și că societatea globală trebuie să fie pluralistă și să se bazeze pe imperativele diversității culturale, egalității de gen și toleranței rasiale, etnice și religioase, favorizând totodată integrarea și prevenind conflictele și distrugerile,

Considerând de asemenea că Obiectivele ONU de Dezvoltare ale Mileniului nu vor fi atinse decât atunci când statele vor recunoaște în totalitate și la nivel global că drepturile omului – civile, politice, economice, sociale și culturale – sunt universale și indivizibile, interconectate și interdependente, și că se consolidează reciproc,

Convinsă că procesul de integrare, care are loc în numeroase regiuni ale lumii, trebuie să includă – în plus față de integrarea economică – integrarea politică, socială și culturală, care facilitează fluxurile migraționiste între popoare, în scopul apărării drepturilor migranților în general, și ale celor ale grupurilor vulnerabile, precum femeile și copiii, în particular,

Amintind că panelul cu tema *Migrația și dezvoltarea*, organizat la cea de-a 112-a Adunare a UIP, a stabilit că dezbaterile globale privind migrația și dezvoltarea trebuie să includă « cei trei D » - demografie, dezvoltare și democrație – care sunt principalele forțe ale migrației ; *amintind de asemenea* prezentarea, la cea de-a 112-a Adunare a UIP, a Raportului Comisiei Globale privind Migrațiile Internaționale, precum și panelul cu tema *Naționalitate și apatridie*, organizat cu aceeași ocazie de UIP și de Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați,

Afirmând că migrația poate și trebuie să aducă beneficii atât pentru țările sursă, cât și pentru cele de destinație și, mai important, pentru migranți și familiile acestora,

Conștientă de contribuțiile economice, sociale și culturale pe care migranții le pot aduce în țările de destinație și de origine,

Cunoscând că inegalitatea de gen afectează șansa fiecărui individ de a participa pe piața muncii și de a migra, precum și că impactul de gen al politicilor statelor în domeniul migrației sporește vulnerabilitatea femeilor în raport cu încălcarea drepturilor omului,

Cunoscând că muncitorii migranți și familiile lor, îndeosebi copiii și migranții fără documente, constituie un grup vulnerabil ale cărui drepturi fundamentale trebuie apărute,

Convinsă că traficul de persoane constituie o crimă gravă și o încălcare a drepturilor omului, ce trebuie combătute prin cooperare în plan internațional și acțiune la nivel național,

Cunoscând că interzicerea sclaviei face parte din dreptul internațional cutumiar și constituie *jus cogens*, și reamintind guvernelor și parlamentelor necesitatea de a-și onora obligațiile internaționale asumate și de a coopera în plan internațional pentru întărirea aplicării legii,

Cunoscând de asemenea că xenofobia, rasismul, sexismul și intoleranța asociată afectează grav umanitatea și amenință existența a populații întregi, că unii imigranți se confruntă cu dificultăți de integrare în societățile de destinație și că după 11 septembrie au apărut noi forme de xenofobie și rasism,

Subliniind că exploatarea sexuală a femeilor este una dintre cele mai răspândite manifestări ale traficului de persoane,

Subliniind că una dintre consecințele negative directe ale lipsei unei abordări multilaterale, largi și cuprinzătoare, a politicii în domeniul migrației și a restricțiilor la migrația legitimă a fost creșterea fenomenului de respingere, abuzul, relele tratamente, agresiunea și marginalizarea migranților, având ca efect comportamente infracționale de tipul traficului de persoane și al crimelor determinate de ura xenofobă,

Conștientă că migrația forței de muncă poate produce un gol în potențialul de resurse umane al țărilor de origine și are un efect negativ asupra stabilității și funcționalității familiilor, în special atunci când principalul susținător al familiei lipsește pentru perioade îndelungate,

Convinsă că respectarea drepturilor omului constituie o provocare socială de anvergură globală, și că migrația în contextul unor politici neadecvate și ineficiente, traficul de persoane și xenofobia constituie tot atâtea amenințări la adresa drepturilor fundamentale ale omului, a libertății și bunăstării individuale,

1. *invită* parlamentele membre ale UIP să promoveze și să apere în mod real drepturile fundamentale ale omului pentru migranți, în conformitate cu instrumentele internaționale, ca de exemplu Declarația Universală a Drepturilor Omului ; să facă cunoscute și să promoveze bune practici ale parlamentelor naționale în scopul unei înțelegeri cuprinzătoare a problemelor și oportunităților asociate migrației ; să constituie comisii specializate în domeniul migrației, cu rolul de a apăra eficient drepturile migranților și de a găsi soluții pentru problemele migrației și modalități de maximizare a avantajelor migrației, acordând o atenție specială grupurilor vulnerabile, cum ar fi femeile și copiii ;
2. *recomandă* includerea sistematică a temei migrației pe agenda dialogului parlamentar dintre țările de origine, de tranzit și de destinație, în scopul unei abordări parlamentare focalizate, adaptate particularităților fiecărui flux migraționist ;
3. *face apel* la statele membre ONU care nu au făcut încă acest lucru, să aibă în vedere semnarea și ratificarea Convenției internaționale privind protecția drepturilor tuturor muncitorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora ;
4. *roagă insistent* guvernele țărilor dezvoltate să recunoască importanța economică a migrației în cadrul acordurilor de liberalizare a comerțului și să îmbunătățească condițiile de viață ale migranților în întreaga lume, în scopul contracarării consecințelor negative ale liberalizării comerțului și al transformării globalizării « într-o forță pozitivă pentru toți oamenii lumii », așa cum se arată în Declarația Mileniului a Națiunilor Unite ;
5. *încurajează* guvernele și parlamentele să stabilească parteneriate între state, organizații internaționale și societatea civilă, pentru gestionarea migrației într-o manieră echitabilă, corectă și transparentă și într-un spirit de solidaritate reciprocă ;
6. *face apel* la UIP, la parlamente și guverne să promoveze o înțelegere nouă, mai cuprinzătoare, inclusivă și universală a migrației și să realizeze o analiză aprofundată a cauzelor și consecințelor migrației, utilizând în acest scop date suficient dezagregate, în special pe criterii de gen ;
7. *solicită* țărilor de destinație să-și coordoneze politicile în domeniul migrației cu cele ale țărilor de origine și de tranzit, în ceea ce privește măsurile ce trebuie luate pentru reducerea fluxurilor migraționiste ;
8. *face apel* la parlamente să fie deosebit de atente la situația femeilor migrante și la vulnerabilitatea lor în raport cu dubla discriminare bazată pe rasă și sex ;

9. *solicită* dezvoltarea de date și indicatori trans-naționali, dezagregați pe criterii de gen, în scopul monitorizării modului de aplicare a legilor naționale și convențiilor internaționale, pentru a permite guvernelor să adopte decizii în funcție de aceste informații ;
10. *solicită insistent* țărilor de destinație să asigure protecția drepturilor muncitorilor, conform standardelor OIM, inclusiv dreptul sindical, și să se asigure că femeile au acces egal, în baza legii, la protecție socială și îngrijiri de sănătate ; *subliniază* necesitatea implementării de programe care să permită cunoașterea, de către femeile confruntate cu exploatarea, a drepturilor lor ;
11. *cere insistent* țărilor de origine să dezvolte programe prin care să promoveze reinserția muncitorilor migranți care doresc să se întoarcă în țările de origine, în special a femeilor, de exemplu prin punerea la dispoziție de locuințe, consolidarea capacităților și dezvoltarea competențelor pentru a le da acces la locuri de muncă plătite corespunzător ;
12. *solicită insistent* investigarea, urmărirea penală și judecarea traficului, realizate în forme adecvate, inclusiv a elementelor sale constitutive și a comportamentului asociat, fie ele comise de guverne sau de actori non-statali ;
13. *face apel* la parlamente și guverne să revizuiască legislația în vigoare sau să adopte legi detaliate privind traficul de femei, îndeosebi referitor la combatere, aducere în justiție, protecție și reabilitare ; *cere totodată insistent* parlamentelor să prevadă, în cadrul bugetelor naționale, fonduri pentru aplicarea efectivă a acestor legi și a programelor corespunzătoare ;
14. *subliniază* importanța stabilirii unor mecanisme de coordonare și cooperare la nivelul serviciilor de menținere a ordinii, al aparatului judecătoresc și al organizațiilor societății civile implicate în protecția victimelor traficului de ființe umane ;
15. *încurajează* guvernele să asigure o instruire adecvată pentru agenții serviciilor de poliție, să consolideze mijloacele și tehnicile de investigare și să înființeze unități anti-traffic, acordând o atenție specială egalității de gen și drepturilor femeilor, și să pregătească un plan de acțiune pentru implementarea rapidă a unor măsuri anti-traffic, globale și universale ;
16. *amintește* guvernelor și parlamentelor de obligația, în baza dreptului internațional, de a proteja victimele traficului, inclusiv prin procedarea la identificarea victimelor și respectarea principiului nerespingerii (non-refoulement), asociate cu protecția împotriva deportării sumare și cu acordarea unor perioade de reflecție și/sau a unor permise de rezidență temporare sau permanente ;
17. *recunoaște* că victimele traficului au dreptul la repatriere voluntară în țara lor de origine, în virtutea Declarației Universale a Drepturilor Omului, a Protocolului pentru prevenirea, eliminarea și pedepsirea traficului de persoane, în special femei și copii, a Pactului internațional privind drepturile civile și politice și a Convenției pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, precum și dreptul de acces la reprezentanții diplomatici și consulari din statele ai căror resortisanți sunt ;
18. *subliniază* că investigarea eficientă a cazurilor de trafic este o formă de reparație pentru victime, care include dreptul acestora de a participa la investigații și la procesele judiciare împotriva traficantilor, beneficiind de o protecție a martorilor și de o asistență adecvată ;
19. *subliniază* obligația clară a autorităților competente de a asigura toate măsurile necesare pentru protecția victimelor traficului și de a se asigura că aceste măsuri sunt ușor accesibile ; dacă există motive întemeiate pentru a crede că o persoană este victimă a traficului, ele trebuie să se abțină de la deportare până la finalizarea procesului de identificare și să o deporteze numai dacă repatrierea este oportună ; și dacă vârsta victimei nu este sigură, să procedeze pornind de la presupunerea că el sau ea este un copil ;
20. *recomandă* măsuri adecvate pentru protecția tuturor victimelor, inclusiv, dar nu limitate la cazare sigură, acces la asistență medicală de urgență, servicii de traducere și interpretariat, consiliere psihologică și oferirea de informații în limbi pe care victimele le înțeleg, asistență pe parcursul procedurilor judiciare, formare profesională, acolo unde este cazul și acces la educație pentru copii ;
21. *recomandă* o perioadă de refacere și reflecție de cel puțin 30 de zile, susținută de permise de rezidență reînnoibile, acolo unde există motive rezonabile pentru a considera că o persoană este victimă a traficului, pentru a oferi persoanei posibilitatea de a se recupera în urma încălcării

- drepturilor omului, de a lua o decizie informată, în cooperare cu autoritățile și de a-și evalua opțiunile personale ;
22. *subliniază* că protecția victimelor traficului trebuie încorporată și plasată în centrul legislației statelor, ceea ce impune guvernelor să revizuiască legile și politicile privind imigrația din perspectiva impactului lor asupra victimelor traficului și să deplaseze accentul de la controlul imigrației la prevenirea exploatarea migranților și muncitorilor și la grija față de victime ;
 23. *încurajează* guvernele și parlamentele să sprijine mai mult, inclusiv prin ajutor financiar, furnizorii de servicii pentru victime ;
 24. *invită* parlamentarii să folosească *Ghidul pentru parlamentari : combaterea traficului de persoane*, care urmează să fie publicat de UIP, Oficiul ONU împotriva Drogurilor și Criminalității (UNODC) și Inițiativa Globală a ONU împotriva Traficului de Ființe Umane ;
 25. *face apel* la toate parlamentele membre ale UIP să adopte legi prin care să interzică partidelor politice și organizațiilor publice sau private promovarea rasismului, sexismului, xenofobiei sau intoleranței asociate, să adopte legi de protecție a victimelor violenței și abuzului având drept cauze rasismul și xenofobia, în special femei, copii și migranți, și să dezvolte programe educative pentru consolidarea solidarității, a diversității culturale și a toleranței față de persoane de origini etnice, religioase și culturale diferite ;
 26. *cere* tuturor statelor membre ONU care nu au făcut încă acest lucru, să ratifice și să aplice Protocolul pentru prevenirea, eliminarea și pedepsirea traficului de persoane, în special femei și copii, și să armonizeze legislația națională cu instrumentele internaționale ;
 27. *cere insistent* tuturor parlamentelor membre ale UIP să adopte legi de interzicere a diseminării în mass media a ideologiilor rasiste, sexiste sau xenofobe, să dezvolte cercetările cu privire la xenofobie, rasism și sexism, să promoveze înțelegerea acestor probleme și să amelioreze integrarea în țările de destinație ;
 28. *încurajează* statele să faciliteze integrarea prin politici de îmbunătățire a statutului muncitorilor migranți, îndeosebi prin inserția acestor muncitori pe piața muncii, instruirea tinerilor, combaterea șomajului și adoptarea unor măsuri eficiente împotriva muncii clandestine ;
 29. *cere* tuturor statelor membre ONU care nu au făcut încă acest lucru să ratifice Convenția pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și Protocolul său facultativ ;
 30. *propune* dezvoltarea, la nivel național, a unui program educativ pentru aprofundarea cunoștințelor despre drepturile omului, cu accent pe egalitatea și libertatea persoanelor, pentru a preveni xenofobia care se propagă rapid ;
 31. *face apel* la țările dezvoltate să aibă în vedere acordarea de reparații morale și compensațiile materiale (donății financiare, anularea datoriei în special pentru țările cele mai sărace, programe și proiecte care pot contribui la bunăstare și dezvoltare) pentru popoarele din America Latină, Asia și Africa, care trăiesc în prezent în sărăcie datorită marginalizării și decalajelor tehnologice decurgând, parțial, din colonizare ;
 32. *invită* statele care nu au făcut încă acest lucru să ratifice convențiile pentru protecția drepturilor popoarelor indigene, în particular cele ale OIM și UNESCO, și să se asigure că legislația națională nu contribuie sub nici o formă la discriminare, rasism și intoleranță asociată împotriva popoarelor indigene ;
 33. *solicită insistent* consolidarea alianțelor dintre parlamentele naționale și societatea civilă pentru promovarea de programe de studiu și activități în sprijinul păcii și dialogului între civilizații, al exercitării drepturilor omului și eradicării rasismului, xenofobiei și intoleranței asociate ;
 34. *invită* statele să se asigure că legile, politicile și practicile lor în domeniul migrației sunt compatibile cu programele lor de combatere a rasismului, xenofobiei și intoleranței asociate, și să prevadă în mod special eliminarea tuturor criteriilor rasiste sau xenofobe aplicabile migranților care intră sau se află pe teritoriul lor ;
 35. *solicită* statelor să dezvolte programe și politici de combatere a violenței sexuale împotriva femeilor și copiilor, inclusiv a celor care sunt migranți involuntari sau migranți cu statut ilegal și care se confruntă cu un risc major de violență sexuală motivată de discriminare rasială sau xenofobie ;
 36. *încurajează* guvernele să aplice strategii eficiente împotriva traficului de persoane, cum ar fi sensibilizarea, asistența pentru țările în curs de dezvoltare în scopul dezvoltării economice și al aplicării legii, precum și oportunități de migrație legală, gestionată în mod corespunzător ;

37. *recomandă* adoptarea unui cod de conduită privind activitățile de salvare ale organizațiilor și ONG-urilor umanitare în zonele de criză sau sinistrate, pentru a se verifica că aceste activități nu servesc drept paravan pentru traficul de persoane, în special copii, și să se prevadă sancțiuni de natură să împiedice orice recidivă ;
38. *reafirmă* datoria statelor parte să asigure respectarea deplină a Convenției de la Viena privind Relațiile Consulare, în particular în legătură cu dreptul tuturor resortisanților străini, indiferent de statutul lor de imigrant, de a comunica cu un oficial consular din țara lor de origine, în cazul în care sunt arestați, încarcerați sau plasați în custodie sau în detenție, precum și obligația statului de destinație de a informa fără întârziere resortisanții străini cu privire la drepturile stabilite prin Convenție ;
39. *face apel* la țările dezvoltate să încurajeze investițiile în țări recunoscute în general ca surse de migrație și de trafic de persoane, în cadrul unor proiecte pe termen mediu și lung în măsură să creeze locuri de muncă pentru populația locală care ar putea recurge la migrație din motive economice ;
40. *invită* UIP, pornind de la rolul esențial al parlamentelor în promovarea unei abordări a migrației și traficului bazate pe drepturile omului, să încurajeze o participare parlamentară mai substanțială în procese internaționale precum Forumul Mondial pentru Migrație și Dezvoltare.